DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)
7. oktober 1987 *

I sag 140/86,

Gisela Strack, enke og ydelsesberettiget efter Gerhard Strack, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Biebertal (Forbundsrepublikken Tyskland), ved advokaterne B. Potthast og H. J. Rüber, Köln, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Victor Biel, 18 A, rue des Glacis,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved ledende juridisk konsulent Henri Étienne, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens afslag på sagsøgerens anmodning om aktindsigt i hele Gerhard Strack's personlige aktmappe,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne R. Joliet og F. Schockweiler,

generaladvokat: M. Darmon
justitssekretær: fuldmægtig B. Pastor

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 19. marts 1987,

* Processprog: Tysk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 2. juli 1987,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 5. juni 1986, har Gisela Strack som enke og ydelsesberettiget efter Gerhard Strack, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber med stilling som tekniker ved De Europæiske Fællesskabers Atomforskningscenter i Geel (Belgien), anlagt sag, hvorunder hun i det væsentlige har påstået annullation af Kommissionens afslag på hendes anmodning om aktindsigt i hele hendes afdøde mands personlige aktmappe.

2 Det fremgår af sagen, at Gerhard Strack den 9. september 1970 blev udsat for en radioaktiv kontaminering. Chefen for Kommissionens lægetjeneste afgav i denne anledning en erklæring, hvorefter der muligvis var tale om en erhvervssygdom som omhandlet i artikel 3 i Ordning om Dækning af Risikoen for Ulykker og Erhvervssygdomme hos Tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »ordningen«). Efter afgivelsen af denne erklæring rejste Strack i september 1980 i henhold til ordningens artikler 16 ff. en sag om anerkendelse af en erhvervssygdom. Strack afgik ved døden i februar 1981, hvorefter hans ægtefælle videreførte sagen, som endnu ikke er afgjort.

3 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

4 Sagsøgeren har i det væsentlige anfægtet Kommissionens afslag på at give hende ret til personligt og umiddelbart at gøre sig bekendt med samtlige de dokumenter, der skulle have befundet sig i hendes afdøde mands personlige aktmappe. I hen-

hold til tjenestemandsvedtægtens artikel 26 skal administrationen for hver enkelt tjenestemand oprette én enkelt og komplet aktmappe for samtlige dokumenter vedrørende tjenestemandens tjenesteforhold. Det skal via aktindsigt i denne aktmappe være muligt at få adgang til protokollen over de regelmæssige lægeundersøgelser af Strack, rapporterne vedrørende de faktiske omstændigheder i forbindelse med arbejdsulykken i 1970 samt til de lægeerklæringer, der er afgivet af Kommissionens læger og sagkyndige, hvorved sagsøgeren har anført, at disse dokumenter har en nær sammenhæng med de arbejdsopgaver, som tjenestemanden udførte.

5 Kommissionen har anført, at den personlige aktmappe, der omhandles i artikel 26, alene skal omfatte de aktstykker, der vedrører tjenestemandens administrative karriere. Det følger nødvendigvis af den lægelige tavshedspligt, at der kun kan gives adgang til dokumenter af lægeligt indhold under de betingelser, der fremgår af den ved ordningen fastsatte særlige fremgangsmåde, hvorefter hele lægeerklæringen kan oversendes til en læge, som tjenestemanden har udpeget.

6 Med henblik på bedømmelsen af, om sagsøgerens argumentation vil kunne tiltrædes, bemærkes, at tjenestemandsvedtægtens artikel 26 foreskriver, at der for hver tjenestemand skal oprettes en personlig aktmappe, der omfatter samtlige dokumenter vedrørende hans tjenesteforhold samt enhver bedømmelse af hans kvalifikationer, indsats og adfærd, tillige med tjenestemandens bemærkninger til disse dokumenter. I det øjemed fuldt ud at sikre tjenestemandens retsstilling i forhold, der vedrører hans tjeneste, bestemmer artikel 26 endvidere, at der for hver tjenestemand kun kan føres én aktsamling, at tjenestemanden også efter at være fratrådt tjenesten har ret til at gøre sig bekendt med dokumenterne i aktmappen, og at institutionen ikke mod en tjenestemand kan påberåbe sig eller gøre gældende dokumenter, som han ikke er blevet gjort bekendt med, før de blev indsat i akterne.

7 Som fastslået af Domstolen i dommen af 28. juni 1972 (Brasseur, 88/71, Sml. 1972, s. 131) er formålet med disse bestemmelser at sikre tjenestemandens ret til forsvar ved at forhindre, at ansættelsesmyndighedens afgørelser vedrørende hans tjenesteretlige stilling og karriere træffes på grundlag af omstændigheder ved tjenestemandens adfærd, der ikke er omtalt i hans personlige aktmappe.

8 Det fremgår af artikel 26's ordlyd og af bestemmelsens formål, at den personlige aktmappe skal omfatte samtlige dokumenter, der kan være af betydning for tjenestemandens tjenesteforhold og karriere.

9 For så vidt angår adgangen til dokumenter af lægeligt indhold under en sag om anerkendelse af en erhvervssygdom, er der ved ordningen fastsat en særlig fremgangsmåde, der dels omfatter oversendelse til den af tjenestemanden valgte læge af hele den lægeerklæring, der ligger til grund for den afgørelse, som ansættelsesmyndigheden forventer at træffe, dels forelæggelse af sagen for et lægeudvalg, som den af tjenestemanden udpegede læge er medlem af.

10 Det er nødvendigt til værn for tjenestemandens rettigheder — navnlig den ham tilkommende ret til at efterprøve begrundelsen for den afgørelse, som ansættelsesmyndigheden forventer at træffe, og herunder bedømme, om en sådan afgørelse er i overensstemmelse med forskrifterne i vedtægten — at der gives ham adgang til dokumenter af lægeligt indhold, herunder rapporter vedrørende faktiske omstændigheder, som den forventede afgørelse bygger på.

11 Den retsstilling, der hermed gives tjenestemanden, skal imidlertid forenes med iagttagelsen af den lægelige tavshedspligt, som tvinger enhver læge til at vurdere, om det er forsvarligt at meddele de mennesker, som han behandler eller undersøger, arten af deres eventuelle sygdomme (jfr. domme af 27. oktober 1977, Moli, 121/76, Sml. s. 1971, og af 13. april 1978, Mollet, 75/77, Sml. s. 897). Denne lægelige tavshedspligt står ligeledes ved magt i forhold til de ydelsesberettigede efter en afdød tjenestemand, selv om tjenestemanden, som det er tilfældet i den konkrete sag, løste lægerne fra deres tavshedspligt.

12 Idet ordningen giver indirekte adgang til dokumenter af lægeligt indhold, nemlig via den læge, som tjenestemanden selv har udpeget, forener den tjenestemandens eller dennes successorers rettigheder med hensynet til den lægelige tavshedspligt.

13 Med hensyn til karakteren af de dokumenter, som sagsøgeren begærer adgang til ved aktindsigt i den personlige aktmappe, bemærkes, at de lægelige udtalelser, der er afgivet af læger og andre sagkyndige, utvivlsomt er af rent lægeligt indhold. Dokumenter, der vedrører de faktiske omstændigheder i forbindelse med en ar-

bejdsulykke, og som kan være relevante under en sag om anerkendelse af en arbejdsulykke eller en erhvervssygdom i ordningens forstand, må ligeledes betragtes som værende af lægeligt indhold, hvilket imidlertid ikke udelukker, at sådanne dokumenter efter omstændighederne også kan vedrøre tjenestemandens tjenesteforhold, i det omfang de omstændigheder, som de dokumenterer, ligger til grund for bedømmelsen af tjenestemandens kvalifikationer, indsats eller adfærd. I så fald skal disse dokumenter findes i den personlige aktmappe.

14 Det må imidlertid fastslås, at det i nærværende sag hverken er bevist eller blot gjort gældende, at de faktiske oplysninger om kontamineringen skulle have været af betydning for afdøde Strack's tjenesteforhold eller karriereforløb. Det er følgelig med føje, at Kommissionen ikke indsatte disse dokumenter i den personlige aktmappe som omhandlet i vedtægtens artikel 26.

15 De dokumenter, som Kommissionen tilstillede Domstolen efter retsmødet, og som hverken fandtes i den personlige aktmappe eller indgik i det materiale, der blev forelagt lægeudvalget, indeholder i det væsentlige oplysninger om ulykken i 1970 og dennes følger. Eftersom Kommissionen ikke havde til hensigt at anvende disse dokumenter i tjenstligt øjemed, har de alene interesse for sagen om anerkendelse af en erhvervssygdom, og de behøvede derfor ikke at indgå i den personlige aktmappe som omhandlet i artikel 26. Den omstændighed, at disse dokumenter ikke indgik i det materiale, der blev oversendt til lægeudvalget, vil i givet fald kunne føre til, at anerkendelsessagen ikke kan anses for behandlet forskriftsmæssigt, men dette spørgsmål foreligger ikke til bedømmelse for Domstolen under denne sag.

16 Det må herefter fastslås, at Kommissionen gav sagsøgeren adgang til hele hendes afdøde mands aktmappe, og at Kommissionen med føje afslog at give hende adgang til dokumenter af lægeligt indhold i videre omfang end hjemlet i henhold til den særlige fremgangsmåde, der er fastsat med henblik herpå.

17 Sagsøgte vil herefter være at frifinde.

Sagens omkostninger

18 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 3, andet afsnit, kan Domstolen pålægge endog en vindende part at godtgøre den anden part de udgifter, som Domstolen skønner, han har forvoldt modparten unødvendigt eller af ond vilje. Idet Kommissionen dels som svar på sagsøgerens begæring blot gav en rent formel og ikke tilstrækkelig konkret henvisning til bestemmelserne i vedtægtens artikel 26 og til bestemmelserne i ordningen, dels har ladet det henstå som uklart, hvilken karakter de dokumenter havde, som Domstolen fik tilstillet efter retsmødet, og som hverken fandtes i den individuelle aktmappe eller i det materiale, der blev oversendt til lægeudvalget, har den ikke handlet behørigt henset til Strack-sagens særdeles ømtålelige og indviklede beskaffenhed. Det findes på denne baggrund rimeligt at lade Kommissionen bære samtlige omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

1) Kommissionen frifindes.

2) Kommissionen betaler samtlige sagens omkostninger.

Bosco Joliet Schockweiler

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 7. oktober 1987.

P. Heim
Justitssekretær

G. Bosco
Formand for Første Afdeling